

ירושלים: אלפים השתתפו במצעד ניצולי השואה

(הקלקל למאמר המקורי כדי לצפות בווידאו, וביותר מ- 200 התגובות)

כ-3,000 בני אדם צעדו בירושלים במחאה על "קיצבת השואה" הזעומה. שושנה אלון, אחת המפגינות, סבורה כי המאבק לא יצליח: "אני לא מאמינה שיקרה משהו משמעותי. גם אם יוסיפו משהו לקצבאות, זו לא תהיה תוספת"
יעל ברנבסקי

המחאה יצאה לדרך: יותר מ-3,000 ניצולי שואה, סטודנטים ואזרחים הגיעו אחר הצהריים (יום א') ל"מצעד החיים" בירושלים, כדי למחות על יחס הממשלה לניצולים. המצעד יצא מרחבת כנסת ישראל אל משרד ראש הממשלה. המפגינים נשאו שלטים עליהם נכתב: "שואה וחרפה", "סליחה שניצלנו", "ניצולי השואה עדיין כאן" ו"חוק ניצולי השואה - חובתנו המוסרית".

יושב ראש הקרן לרווחת ניצולי שואה, זאב פקטור, אמר בנאומו בהפגנה בירושלים: "הניצולים לא יודעים מה לעשות קודם, ללכת לשלם את חשבון החשמל או ללכת למכולת. אני מבטיח שאם הדבר לא ימצא פתרון בחיינו אנחנו לא נשתוק וזה יחזור בכל בירות העולם". בין המשתתפים בעצרת גם השר לענייני גמלאים רפי איתן וחברת הכנסת קולט אביטל.

בכל פעם שהנאומים הזכירו את שמו של ראש הממשלה, אהוד אולמרט, הגיבו הצועדים בקריאות בוז. האלוף (מיל') יוסי פלד קרא לממשלה לקבל החלטה בנושא ולבצע אותה באופן מיידי. עוד אמר על המצעד כי זו אינה הפגנה פוליטית אלא "מפגש של אחים ואחיות".

יו"ר ארגון "כן לזקן", מתן נבון, אמר בהפגנה: "כולנו יודעים שניצולי השואה זכאים לזכויות ולא לנדבות. דעת הקהל איתנו. הממשלה מכירה בזה, אך כשהגיעה העת למעשים נוכחנו לתרגיל מבייש. תפסיקו את התרגילים והניסיונות להפריד בין ארגוני הניצולים, שראש הממשלה יתבייש". כסגן יו"ר ארגון הגג של ניצולי השואה, אלכס אורלי, הזכיר את פגישתו עם מנכ"ל משרד ראש הממשלה, צעקו הניצולים: "פתרון עכשיו".

ניצולת שואה: אני פסימית

שושנה אלון היא אחת הניצולות שהגיעה למחות נגד ההחלטה להעניק תוספת של 83 שקלים לכל ניצול. אלון, שעלתה לארץ אחרי השואה, סיפרה כי היא מתקיימת מ-3,000 שקלים אותם היא מקבלת מקצבת ביטוח לאומי ומקרן הפנסיה.

כשהתחיל המאבק של ניצולי השואה, חשה אלון בצורך להצטרף למחאה כדי לנסות לשפר את המצב. "כשהייתי צעירה יותר", היא מספרת, "הייתי ממורמרת גם ממצבם של ניצולי שואה, אבל לא דיברתי, כי פשוט אף אחד לא רצה לשמוע. אני יודעת שהקיצבה היא כל מה שיש לי. לכן יש דברים שאני לא עושה".

למרות שהצטרפה למאבק, היא אינה מאמינה שהמחאה תעזור לניצולים. "אני לא מאמינה שיקרה משהו משמעותי. גם אם יוסיפו משהו לקצבאות הניצולים, זאת לא תהיה תוספת משמעותית. לצערי אני לא אופטימית".

בתה של אלון, רחל ביטון, שהגיעה יחד אמה מבאר שבע פסימית גם היא לגבי תוצאות המאבק. "החלטתי להצטרף כי רציתי להיות עם אמא. אבל גם אם לא הייתי בת לניצולי שואה הייתי מצטרפת למחאה. זו פשוט הרגשה של אי נוחות כלפי הניצולים. יש בי תקווה קטנה שאולי זה יעשה משהו".

הניצולים מול משכן הכנסת (צילום: גיל יוחנן)

שושנה אדלר, עובדת סוציאלית מתנדבת למען ניצולי שואה עולים, אומרת שהבעיה המרכזית שבה צריך לטפל - היא מצבם של עולים אשר הגיעו מחבר המדינות ואשר אינם מקבלים קצבאות של ניצולי שואה. "לא מכבר ביקרתי בבית של ניצולת שואה שחיה בעוני מחפיר. מתברר שהיינו באותו מחנה ריכוז, אך משום שהגיעה לארץ בעשור האחרון, לא מכירים בזכויותיה כניצולת שואה".

לגבי המאבק אמרה אדלר "אנחנו צריכים לנסות לעורר תשומת לב ולא להיכנע. כל מחאה משאירה עקבות. אני מאמינה שיהיו דיונים, אבל אם יהיו מכך תוצאות, אני ממש לא יודעת".

קודם לצעדת המחאה קראו נשיא המדינה ויו"ר האופוזיציה לפתור את משבר "קיצבת השואה". "בדרך לפתרון צריך לשים דגש ולהקשיב לקולות שעולים מהניצולים. הם מדברים מדם ליבם", אמר הנשיא פרס.

את המצעד יזמו הניצולים במחאה על ההצעה הקודמת של הממשלה. לטענתם, התוספת הזעומה שהוצעה לקיצבה היא מעליבה.